

[12.12.56]

(הארצות הן: אבסטרליה, אוסטרליה, בלגיה, ברזיל, בורמה, קנדה, מצרים, דניה, צרחה, גרמניה המערבית, יוון, הודו, אינדונזיה, סרס, לבנון, לוקסמבורג, מונקו, הולנד, זילנדיה, החדשה, נורבגיה, נקיסטן, מעודיה, שוודיה, סוריה, תרכיה, אנגליה, ארה"ב, יוגוסלביה (בס"ה 29 ארצות, בהן 4 ארצות ערביות, ועוד 4 מדינות נוסליות).

בסאלת עזה נראה לי - אם כי אין לי עדיין דעה סופית - כי לאחר הודעת מצרים שלא יחזרו, וזהו היוב גדול, לא רצוי לדרוש או לבצע סיפוח, אלא לקיים שותפים ישראלים - תחבורה, רפואה, חינוך ועל הכל כסדרה, ולשהף או"ם בביקות. איתן הציע שנדרוש מנדט על הרצועה, זה לא נראה לי.

ואסר להרטרסילד ניסחתי החשובות הבאות :

- (1) דווח לאו"ם הוא ענינו חבלעדי של המזכל, ואין ממסלת ישראל מחווה דעתה.
- (2) הסידורים לשבועים אלה נקחו בין דיין וברנס בהסכמה שניהם, בהתחשב אם תביעת המזכל ימנה בה"ל כל השטח ממערב לאל עריש עד השבוע הראשון ביאנואר, ואז מרביה סיני תהיה מפונה.
- (3) אנו רוצים לדעת מה ענה המזכל להבטיח החלטת העצרה משנים בנובמבר לגבי חופש השיט הישראלי, ומה האמצעים שינקוט בהם נגד חידוש פעולות הפידאיון.
- (4) ממסלת ישראל חטתה שדו"ח שני שליחיו לרצועה עזה לא נמסרה לעזרת.
- (5) נסלה לאבן כהן הבטיחה שאנו דורשים.

- אחרי בירור זה בא אצלי שליח המשדר האיטלקי שאקלים בעבריה ברכה לשנה החדשה (1957). הדברים גם יחורגמו לאיטלקית. סקרתי בקצרה על השנה שעברה ועל מבצע סיני וסיימתי ביחסים הרצויים בין ירושלים ורומא.

- לפנות ערב בא אצלי הרצוג. קיבל מברק שני מאבן בהרעומות של המזכל ובטאלות ובחטיחות. בהשובה שנשלחה לו ניתנה כבר החשובה.